

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De Temporum interstitijs. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

- tius admittat patrimonij alienationem, seu resignationem beneficij, teneret quidem alienatio, vel resignatio, sed si clericus non habeat unde viuere possit, tunc ordinarius sciens, vel scire debet tenebitur eidem Clerico alimenta ministrare de proprio iuxta cap. cum secundum de Preb.
40. Addit Quarant. in ver. ordo vers. quod intellige, Concilium lococit: prouidisse bono publico, & decori Ecclesie, quod consilium in hoc ordinandorum titulo, ne in opprobrium status clericalis medicare cogantur: & ideo huic priuilegio neque cum iuramento renunciari potest ad tex. in cap. si diligenti de for. compet.

S V M M A R I V M.

1. Episcopus ordinans dispensat cum Regularibus super interstitijs, non autem Prælati regularis.
2. An hæc facultas competat Vicario Episcopi.
3. Et an competat Vicario Capitulari.
4. Si Abbates suas subditis ordines minores conferant, an possint cum illis super interstitijs dispensare.
5. Subditi in hoc casu qui dicantur.
6. Quæ causa requiratur in dispensatione interstitiorum.
7. Patres Societatis Iesu etiam extra tempora, & absque ulla restrictione in ipsis ordinibus, aut obseruatione interstitiorum promoueri possunt.
8. An hoc priuilegium ad alias Re-

ligiones communicantes extendatur.

9. An Episcopus possit dispensare cum familiari suo super interstitijs.
Et an possit illum habilitare ad minores ordines, si esset illegitimus, ibidem.
10. An aliquam poenam incurrant suscipientes ordines non seruatis temporum interstitijs.
Et an Episcopus ordinans in tali casu incurrat in aliquam penam, ibidem.
11. Quando præsumatur tacita dispensatio.
12. An Episcopus quatuor minores ordines possit eadem die vni conferre.

C A P. III.

De Temporum interstitijs.

S. I.

Ad quem spectet dispensare super interstitijs cum Regularibus.

Resp. quod licet Episcopus ordinator non possit dispensare super interstitijs cum non Dignitate, nisi hoc in dimissorijs expressè concedatur, ut censuit Sac. Cong. die 9. Augusti 1593. diuersum tamen est quoad Regulares, cum quibus non Prælati regularis, sed Episcopus ordinans in hoc dispensat, qui tamen quo ad causam dispensationis iudicium formare debet ex attestatione Præla-

- ti regularis Sorb. in Compend. pri-
uil. mendic. ver. ordines sacri vers.
quoad secundum Prosp. de August.
in addit. ad Quarant. in ver. ordo in
fin. Lezan. in Sum. qq. reg. to. 3. ver.
interstitia nu. 1. Ricc. in Prax. for.
eccles. par. 4. ref. 214. & ita resoluis-
se Sacr. Cong. d. Piafec. loc. cit. nu. 50.
Dian. p. 3. tr. 2. ref. 112. idem Ricc. in
Collect. dec. 576. p. 3. Vulp. in Prax.
iudic. cap. 7. n. 12. Bonac. de Censur.
in part. disp. 3. q. 1. pun. 4. §. 2. n. 8.
- 2 Hanc autem facultatem dispē-
sandi super interstitijs competere
etiam Vicario Episcopi, tenet
Sbrozz. de Vic. Episc. lib. 2. q. 43. n.
28. & 29. Barbos. de offi. & potest.
Episc. par. 2. all. 18. nu. 6. vbi addit,
quod in hoc non obstat Concil.
Tridentinum sess. 23. de ref. cap. 13.
& 14. id remittens arbitrio Epi-
scopi, quia Vicarius sub Episcopi
nomine continetur, nisi expressè 7
excludatur,
- 3 Vnde eandem facultatem
etiam ad Vicarium Capituli Sede
Vacante extēdit Bonacin. d. disp. 3.
q. 1. pun. 4. §. 2. num. 5. & censuit
etiam Sacr. Cong. teste Quarant. in
ver. capitulum Sede vacante q. 10.
vers. & refertur.
- 4 Item Abbates, quando suis regu- 8
laribus subditis ordines minores
conferunt iuxta concessam ipsis
facultatem à Concilio Tridentino
sess. 23. de ref. cap. 10. posse super
interstitijs dispensare tradit Sorb.
in ver. ordines sacri vers. quando
verò Vulp. in Prax. Iudic. c. 7. n. 11.
in fin. subditi autem ad hunc ef-
fectum dicuntur, qui sub Abbatis
ordinantis regula professi sunt
Ricc. in Prax. p. 4. ref. 585. & alij.
- 6 Obseruant tamen Doctores
quod grauior causa requiritur in
dispensatione interstitiorum in-
ter Diaconatum, & sacerdotium,
quam inter ceteros ordines: nam
Concilium Tridentinum dispēsa-
tionem huiusmodi quoad mino-
res, & Diaconatum arbitrio Epi-
scopi simpliciter remittit; à sus-
ceptione verò postremi ordinis
minoris ad subdiaconatum exigit
necessitatem, vel vtilitatem; sed
à Diaconatu ad presbyteratum,
vtramque coniunctim requirit,
scilicet necessitatem, & vtilitatem
vt in sess. 23. de ref. cap. 11. 13. & 14.
& notat Bonacin. de Sacram. disp.
8. q. vn. pun. 6. num. 2. & de Censur.
in part. disp. 3. q. 1. pun. 4. §. 2. n. 3. &
seq. Barbos. par. 2. all. 18. nu. 5. Vulp.
in Prax. iudic. d. cap. 7. nu. 7. Ricc. in
Prax. for. eccles. par. 4. ref. 215.
- 7 Patres verò Societatis Iesu ad
sacros ordines etiam Presbyte-
ratum etiam extra tempora, abs-
que vlla functione in ipsis ordini-
bus, aut obseruatione interstitio-
rum promoueri possunt ex Con-
stitutione Gregor. XIII. vt refert
Barbos. d. par. 2. all. 17. num. 7. quod
priuilegium ad alias religiones
communicantes multi Doctores
extendunt, etiam si Gregorius in
ind. constitut. huiusmodi gratiæ
communicationem alijs Religio-
nibus interdixerit: quia Pontifi-
ces successores Gregorij priuilegia
dictæ Societatis alijs Religio-
nibus sine vlla limitatione con-
cesserunt, Portell. in Dub. regul.
ver. ordines sacri num. 4. Homobon.
de exam. eccles. to. 1. tract. 2. cap. 1. q.
3. Monet. de commut. vlt. vol. c. 10.
num.

num. 188. *Hieron. Rodriq. in Compend. qq. reg. resol. 106. nu. 7. & alij, quos refert, & sequitur Dian. p. 3. tr. 2. ref. 31. & 112. ubi etiam dicit, simile priuilegiū a Clemēte VIII. concessum fuisse Patribus Congregationis S. Ioannis Euangelistæ in Portugallia.*

§. II.

An Episcopus possit dispensare cum familiari suo triennali super Interstitijs.

9 **N**egat Ricc. in *Prax. for. eccl. par. 1. ref. 276. & 218. Nau. conf. 12. & 13. de Tempor. ordin. Quarant. in ver. ordo vers. limita in eo Vulp. in Prax. Iudic. cap. 7. num. 18. ubi etiam dicunt, quod neque potest Episcopus illum habilitare ad minores ordines, si esset illegitimus: ratio est, quia potestas ordinandi familiarem suum nō subditum est exorbitans à iure communi, & idē non debet extendi cap. que à iure de reg. Iur. in 6. Nau. conf. 12. de Temp. ordin. & hæc est communis opinio. Alij tamen putant, posse Episcopum in interstitijs dispensare dummodo familiari suo beneficium statim conferat iuxta Conc. Tridentinum sess. 23. de ref. cap. 9. eo enim ipso quod Concilium dat Episcopis facultatem in tali casu suos familiares ordinandi, consequenter videtur illis concedere necessaria ad talem ordinationem faciendam, ut est dispensatio in interstitijs, ita censuit Sac. Cong. teste Ioan. de Cruce in Direct. Conf.*

par. 2. de Sacrament. ordin. dub. 43. concl. 2. quem refert, & sequitur Dian. par. 3. tr. 4. ref. 190. quod secundum omnes haberet locum, si Episcopus familiari suo prius conferat beneficium, tunc enim ratione beneficii collati fit illi subditus, & idē poterit Episcopus cum eo super interstitijs dispensare, ut decisum refert Barbof. d. par. 2. all. 5. nu. 15. præsertim si arctetur intra certum tempus ad suscipiendos ordines propter beneficium acceptum.

§. III.

An suscipientes ordines non seruatis temporum interstitijs aliquam pœnam incurrant.

10 **R**espondent communiter Doctores, quod licet in tali casu ab Episcopo suspendi, & alijs pœnis puniri possint ob transgressionem canonis, non tamen sunt ipso iure suspensi, neque irregulares; quia talis pœna in iure expressa non reperitur Nau. conf. 4. & 6. de Tempor. ordin. Pisecc. loc. cit. num. 50. vers. nullam Dian. p. 3. tr. 2. ref. 32. Barbof. d. all. 18. nu. 14. Vulp. d. cap. 7. num. 17. Bona. in de Censur. in par. disp. 3. r. 1. bun. 4 §. 2. num. 1. Ricc. in Prax. for. eccl. ref. 217. ubi etiam dicunt, quod neque Episcopus ullam pœnam incurrit, si ordinaret subditum non seruatis interstitijs; peccaret tamen mortaliter recipiens ordines in tali casu secundum Nauar. d. conf. 4. Barbof. d. all. 18. nu. 14. Bonacin.

- nacia loco cit. licet contrarium re-
neat Henriq. in sum. lib. 6. c. 10. §. 3.
quem refert Ricc. in Prax. p. 4. n. 11. 10. An Illitterati quoad obtenta be-
ref. 217. præsumitur verò tacita di-
spensatio, si Episcopus ordinans, 11 Parochialium ecclesiarum Recto-
vel dimissorias concedens nouerit
ordinandam indigere dispensa-
tione interstitiorum Car. de Grass.
Menoch. Maiol. & alij apud Bona-
cin. ubi supra d. 1. 2. n. 7.
12. Querens, an Episcopus quatuor
minores ordines possit eadem die
vni conferre? Resp. negatiuè, nisi
fortè in aliquo loco talis adesset
consuetudo ex decreto Sac. Congr. 13.
apud farinac. decis. 185. p. 4. Diuers.

S V M M A R I V M.

- 1 Quilibet debet habere scientiam,
qua possit explere ea, que incum-
bunt ordini, vel officio.
- 2 In beneficijs maior, & minor
requiritur scientia pro diuersi-
tate muneris.
- 3 Quæ scientia requiratur ad bene-
ficium simplex.
- 4 Quæ scientia requiratur in Ca-
nonicis.
- 5 Quæ scientia requiratur in Pro-
mouendo ad beneficium curatū
& in dignitatibus habentibus
Iurisdictionem.
- 6 Non potest Episcopus cum peni-
tus illitterato dispensare.
Collatio beneficij facta penitus il-
litterato est nulla ipso iure, ibi-
dem.
- 7 Quando possit Episcopus dispen-
sare cum eo, qui parum scit.
- 8 Quæ scientia sufficiat in Reli-
giosis.
- 9 Et quæ in Clericis pauperibus

ad obtinendum simplex benefi-
cium.

10. An Illitterati quoad obtenta be-
neficia sint tolerandi.

11 Parochialium ecclesiarum Recto-
ribus imperitis. Episcopus dare
potest coadiutorem.

Quando Parochus dicatur impe-
ritus, ibidem.

12. Si Reditus ecclesia non sufficiant
Coadiutori, & coadiuto, Parocho
primum prouidendum est, dein-
de in subsidium tenentur Paro-
chiani ad alimenta Coadiutoris.

13. Si parochi præter imperitiã tur-
piter viuant, beneficio sunt pri-
uandi.

14. Admissus ad sacros ordine. cen-
setur absque alio examine habi-
lis ad beneficia simplicia.

C A P. IV.

Quæ scientia ad ordines re-
quiratur, & an Episco-
pus possit in hoc di-
spensare.

Vilibet Clericus debet
habere talem scientiã,
qua arbitrio Iudicis
possit explere ea, quæ
incumbunt ordini, be-
neficio, dignitati, & officio, ad
quæ assumitur citales 23. dist. Bel-
let. Disquis. Cleric. tit. 1. §. 4. n. 21. &
38. Ricc. in Prax. for. eccl. p. 4. resol.
75. Vnde ad singulos ordines Sa-
cra Tridentina Synodus certam
scientiam præscripsit, vt in sess.
23. de rf. cap. 4. ubi sermo est de pri-
matonsura, & cap. 5. & 11. ubi de
mi-